

[Axel Dam.]

levere hende Varer, medmindre hun var Medlem af Fagforeningen, og denne vilde ikke optage hende, saaledes at hun var afskaaret fra at aabne Forretningen. Sagen kom saa for Retten, og Dommen gik ud paa, at hun skulde optages i Fagforeningen, og saaledes fik hun altsaa sin Ret til at drive det Erhverv, hun ønskede.

Til Slut skal jeg blot omtale Regeringens Stilling til det vigtigste af alle Spørgsmaal i Øjeblikket, nemlig Arbejdsløsheden. Det er en Skuffelse for os, at Arbejderpartiet, nu da det er kommet til Magten, ikke har andet eller i hvert Fald ikke foreløbig har andet at stille op imod Arbejdsløsheden end Lapperier, som kun gaar ud paa at lindre Symptomerne, men er saa langt fra at gaa til Ondets Rod, at de tværtimod og uimodsigeligt vil tjene til at forøge den Arbejdsløshed, de vil raade Bod paa. Vi overser naturligvis ikke, at de kan lindre Smerten for nogle Mennesker, men Spørgsmaalet er, hvorledes man skal komme selve Arbejdsløsheden til Livs.

Staten er jo ikke nogen produktiv Faktor, den producerer intet — ja, Politikerne producerer Taler, men det hjælper jo ikke ret meget. Hvad Staten vil støtte Erhvervene med, maa den derfor tage fra Erhvervene selv. Følgelig kan den kun flytte omkring med Arbejdsmulighederne, men den kan ikke forøge den samlede Arbejdsmængde, og det er dog det, det kommer an paa, hvis man vil Arbejdsløsheden til Livs.

Til at forøge Arbejdsmængden hører to Ting: Kapital til at sætte Arbejdet i Gang for og Købeevne hos Forbrugerne til at skaffe sig de Varer, der produceres. Begge disse Betingelser hemmes igennem Skatter; og Understøttelseslovene kræver forøgede Skatter; de forøger altsaa de Ulemper, de vil raade Bod paa.

Den svenske Nationaløkonom, jeg nævnte før, Gustav Cassel, siger:

„Al Beskatning maa tages enten af Forbruget eller af Kapitaldannelsen; nogen anden Mulighed findes ikke“.

Nej, nogen anden Mulighed for Skatteplyndring findes ikke; men der gives en anden Mulighed for offentlige Indtægter, som hverken fordyrer Forbruget eller hemmer Kapitalopsparingen, nemlig den, som jeg har peget paa, Inddragning af den Grundværdistigning, som Samfundets Foranstaltninger selv fremkalder, f. Eks. den forventede Elektrificering af Nærtrafikken. Det vil tværtimod forøge den Kapital, som staar til Raadighed for Industrien og for

andre produktive Erhverv; naar Kapitalen ikke længere kan kaste sig over Jordprioriteterne, saa bliver den nemlig nødt til at give sig i Tjeneste hos de produktive Virksomheder.

Det er os en Skuffelse, at det radikale Parti ikke i højere Grad har gjort Kravet om Grundskyld gældende; og efter at det radikale Parti nu har opgivet sin Stilling som radikalt Frihedsparti og har sluttet sig til Socialdemokratiet, føler Retsforbundet dobbelt stærkt sin Mission, der gaar ud paa at frigøre det danske Folk for Afhængighed af Politikerne og skabe saadanne Kaar, at Mennesker gennem eget Arbejde og Arbejdsfortjeneste kan klare sig ved egen Hjælp uden Statens Støtte. Saa vilde vi ogsaa kunne nøjes med en betydelig tyndere Finanslov end den nu her forelagte.

L. D. Rasmussen: Ved Gennemgang af det foreliggende Finanslovsforslag faar man Indtryk af et forsigtigt lagt Budget med nøgtern, saglig Hensyntagen. Der er, saa vidt jeg kan se, intet som helst Tilløb i midste Maade til paa kunstig Vis at skabe et smukt udseende finansielt Resultat. Saadanne Forsøg vilde jo for øvrigt ogsaa, hvis de foretoges, ret hurtigt blive indhentede af Virkeligheden, nemlig det Regnskab, som jo følger efter et saadant Budget.

Allerede Ansættelsen af Indtægterne ved Formuebeskatningen viser Forsigtigheden. Denne Indtægt var nemlig i det nu afsluttede Regnskabsaar ansat til 31 Mill. Kr.; men den staar paa Regnskabet opført med et Beløb af 33, 7 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister lader sig imidlertid ikke friste til at gaa højere i sin Ansættelse end til 30 Mill. Kr. ligesom paa indeværende Aars Finanslov. Formuerne har jo nemlig vist Tendens til Nedgang, selv om denne Nedgang langt fra er saa stærk i 1928—29, som den var i 1927—28; og selv om man sikkert har Ret til at antage, at indeværende Aar har vist et noget bedre økonomisk Resultat for vort Samfund, maa det sikkert anses for klogt i Øjeblikket at regne med kun at kunne holde Stillingen og ikke med nogen Forhøjelse.

For imidlertid at kunne danne sig et nogenlunde paalideligt Skøn med Hensyn til Grundlaget for Statshusholdningens Økonomi vil det være rigtigt at undersøge hele den økonomiske Stilling ude i Befolkningen, saa vidt som dette er gørligt, ikke ved at sammenligne to—tre enkelte Aars økonomiske Resultater, men ved at undersøge den økonomiske Udviklingslinie for en Aarrække. Naar man nøjere undersøger